

Het einde van alles

Ik ben dol op opbeurende verhalen dus bestelde ik 'Het einde van alles' waarin Katie Mack de mogelijke manieren beschrijft waarop het universum ophoudt te bestaan. Over wat er voor de big bang was en wat er na het einde is, laat zij zich niet uit. Nog een onthulling: het kan theoretisch binnen een seconde vanaf nu ineens voorbij zijn, het kan ook nog triljarden eeuwen duren en het hangt er ook een beetje vanaf hoe je 'het einde' definieert.

Theoretisch astrofysicus Mack leidt de lezer langs de afgronden

van het heelal via voor de niet wis- en natuurkundigen onder ons smalle paadjes met grappige metaforen als touwtjes om je aan vast te grijpen als je uitglijdt over een stukje onbegrijpelijke theorie. Als ze, bij wijze van voorbeeld, het begrip weerstand aanstipt en je in gedachten door water laat lopen om aan te geven wat dat is, dacht ik meteen: 'had ik dat als 13-jarige puber maar gehoord van de docent!'. Beetje sneu van me om daar nu over te janken, dat geef ik toe. Overigens gebruikt ze dit voorbeeld om het gebruik van een ander voorbeeld te verduidelijken. Kortom: je moet je aandacht erbij houden anders schiet je uit de baan waarin je om het boek draait en ben je reddeloos verloren.

Katie Mack doet er alles aan haar proza begrijpelijk te houden en daarvoor zet ze humor in, ik schoot regelmatig in de lach tijdens het lezen alles onder het credo 'Geen van de dingen waarover je je zorgen maakt gebeurt. Wat er wel gebeurt, is iets waar je nooit aan gedacht hebt.' (Connie Willis in 'The Doomsday Book, op pagina 151 van de Nederlandse vertaling). Tot slot: sla de epiloog niet over en ga daarna een eind wandelen.